

[Per Hækkerup.]

læremestrene i langt ringere udstrækning ville antage lærlinge, og det ville senere komme til at smerte os, når vi stod overfor mangel på faglært arbejdskraft.

Hvis vi tager de tal på godkendte kontrakter, som er offentliggjort, og som bl. a. er gengivet i ungdomskommissionens betænkning, vil man se, at vi i stedet for en nedgang i antallet af godkendte lærekontrakter, som vi vel oplevede en lille smule af i 1938—39, derefter oplevede en meget stærk fremgang, således at vi nu ligger oppe på et antal godkendte lærekontrakter, der er mere end dobbelt så stort som før 1937-loven blev gennemført, d. v. s. en stigning, der er betydeligt større end den tilsvarende stigning i folketallet eller i antallet af de pågældende unge i disse aldersklasser. Jeg er derfor ikke sikker på, at man skal lægge så forfærdelig megen vægt på det. Erhvervslivet har jo en vis smidighed og en vis tendens til at tilpasse sig nye forhold, og jeg tror trods alt, at det også indebærer sådanne fordele for mestrene, at der skaffes den fornødne tilgang af faglært arbejdskraft, at tendenser i retning af at tage færre lærlinge formentlig kun vil være et kortvarigt tidsfænomen; det, der vil være afgørende, bliver erhvervenes behov for arbejdskraft.

Ministeren pegede på, at arbejdsmarkeds-kommissionen behandler disse problemer, og at det måske var på sin plads, at man afventede, hvad kommissionen havde at sige herom. Jeg ved ikke, i hvilken udstrækning arbejdsmarkedskommissionen behandler problemerne om en ændring af lærlinguddannelsen og en ændring af lærlingeloven. Jeg formoder, at kommissionen behandler spørgsmålet om tilgangen til arbejdsmarkedet. Men jeg vil mene, at dette spørgsmål er så vigtigt og betyder så meget, at det burde gøres til genstand for behandling i en særlig kommission, som formentlig ville være i stand til at arbejde forholdsvis hurtigt. Jeg skal ikke kunne sige, hvor længe arbejdsmarkedskommissionen skal arbejde, men denne kommission vil formentlig kunne arbejde forholdsvis hurtigt, og da det her igen drejer sig om et klart afgrænset område, tror jeg, det vil være en fordel, hvis man har en særlig kommission til at tage sig af disse opgaver.

Må jeg benytte lejligheden til samtidig at gøre nogle enkelte bemærkninger til det lovforslag, som er til behandling sammen med det af mig fremsatte lovforslag, nemlig forslaget fra det kommunistiske parti. Dette forslag svarer jo i sit indhold i væsentlig

grad til dele af det forslag, vi har fremsat. Jeg kan dog ikke lade være at undre mig en lille smule over den formulering, man har valgt i forslaget om ændring af den nuværende lærlingelovs § 4, hvor man angående spørgsmålet om udlærlingenes løn siger følgende:

„Lærlingen skal i det med læretidens ophør løbende ferieår og i det efter læretidens ophør nærmest følgende ferieår sikres fuld ferie efter ferielovens bestemmelse.“

Det kan dog formentlig ikke have været meningen med det kommunistiske forslag, men det hænger formodentlig sammen med, at man har haft lidt travlt med fremsættelsen af forslaget og derfor ikke rigtig har fået tid til at tænke problemerne igennem. Såvidt jeg kan se, drejer det sig nemlig her om en ordret gengivelse af det forslag, man fremsatte i 1946, hvor som bekendt situationen var den, at vi normalt havde 14 dages ferie for voksne arbejdere. Nu foreslår man, at der for udlærlinges vedkommende kun skal gives feriegodtgørelse beregnet efter ferielovens bestemmelser. Ferieloven indeholder, såvidt jeg ved, stadig 14 dages ferie, den er ikke fulgt med forlængelsen af ferien i henhold til overenskomsterne. Men det er selvfølgelig en skønhedsfejl, som vi nok får at vide at man gerne ser rettet.

Iøvrigt skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger til det kommunistiske lovforslag, idet forslaget efter min opfattelse godt og vel dækkes af det forslag, vi har fremsat.

Med disse bemærkninger skal jeg takke ministeren for en forholdsvis velvillig behandling, og jeg håber, at vi i det udvalg, der måtte blive nedsat, kan nå til enighed med ministeren om en udformning af lærlingeloven.

Kryger: Det forslag til lov om ændring af lærlingeforholdet, som er fremsat af det ærede medlem hr. Per Hækkerup m. fl., er jo i sin helhed en fortsættelse af tilsvarende forslag, som blev fremsat af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. den 12. marts dette år. At lærlingeforholdet har sin store interesse, er ganske naturligt, da det er et led i de unge menneskers uddannelse, og jeg kan derfor på mit partis vegne sige, at vi vil medvirke til en velvillig behandling af de forslag, der tilsigter en højnelse af de unges standard den dag, de afslutter deres læreforhold. Men det forslag, der her er fremsat, gør efter min formening ikke noget sådant, idet man her fremsætter forslag til skærpelse af den